

Gjennom årstidene, og ut på den andre siden

Ingrid Smevåg Gundersen

Installasjonsfoto: Øystein Thorvaldsen / Henie Onstad Kunstsenter. I front; Theaster Gates, Migration Rickshaw for Sleeping, Building and Playing, 2013. Christen Sveaas' Kunststiftelse ©Theaster Gates/BONO, Oslo 2025. Til høyre; Theaster Gates, Resolution 2: The Only Lasting Resolutions Have Something To Do With James Baldwin, 2013. Christen Sveaas' Kunststiftelse ©Theaster Gates/BONO, Oslo 2025

Henie Onstad Kunstsenter

24.04 - 07.09.2025

Få steg fra den gryende våren, som omsider har gjort seg til kjenne i Henie Onstads skulpturpark, møter man våren på

ny ved inngangen til den nyåpnede utstillingen *Gjennom årstidene*, kuratert av gjestekurator Lydia Yee. I den firedelte utstillingen kommer våren først i rekken av årstidene, som etter tur representeres ved tematisk tilhørende kunst. Utgangspunktet for de 80 utstilte verkene, er de rundt 800 verkene i Christen Sveaas' Kunststiftelse, som i stor grad inneholder kunst fra modernismen frem til vår egen samtid, samlet og donert av kunstsamleren som har gitt stiftelsen sitt navn.

En kunstsamling opparbeidet av én enkelt privat kunstsamler, bærer nødvendigvis preg av subjektive preferanser. Heller enn å forsøke å motarbeide effekten dette har på formidlingen, har Yee selv konstruert utstillingen med sin egen erfaring av årstidene som utgangspunkt. Som det påpekes i utstillingens katalog, er en subjektiv kunsterfaring og individuelt engasjement selve grunnlaget for kunststiftelsens samling. Yees kuratering, som for mange kan tenkes å være en introduksjon til samlingen, viderefører dette fokuset. I kuratorens følge gjennom utstillingen, kommer det personlige engasjementet tydelig frem. Anekdoter, kunsthistoriske referanser og interessant bakgrunnsinformasjon kommer på løpende bånd i det pressevisningens deltagere geleides gjennom årets sesonger. I det jeg senere går gjennom utstillingen på egen hånd, er det imidlertid ikke like enkelt å se Yees personlige røde tråd. Selv om dette jo oppfordrer til den enkeltes egen innlevelse, mister man litt grep om årstidene som ramme.

Installasjonsfoto: Øystein Thorvaldsen /
Henie Onstad Kunstsenter

Installasjonsfoto: Øystein Thorvaldsen /
Henie Onstad Kunstsenter. Til venstre;
Denzil Forrester, Stryder, 1985. Privat
samling; Christen Sveaas' Kunststiftelse
©Denzil Forrester /BONO, Oslo 2025

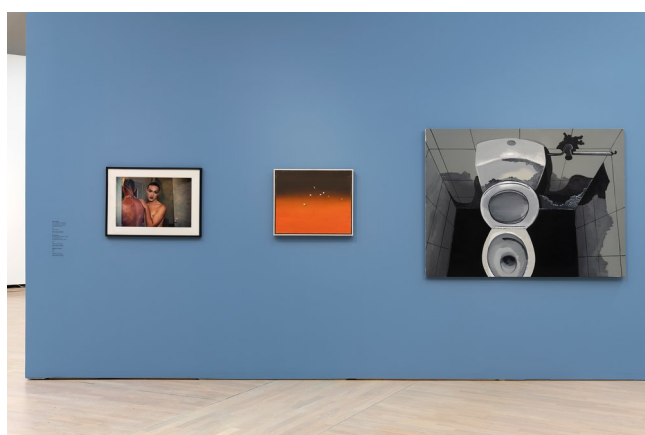
Det at kuratoren har samlet flere verker med politisk tematikk side om side ved inngangen til utstillingens sommerseksjon, er et eksempel på noe som ikke videre forklares i teksten man kan lese i utstillingsrommet. Muntlig forklarer hun at hun

Installasjonsfoto: Øystein Thorvaldsen / Henie Onstad Kunstsenter. Glenn Ligon, Stranger #65, 2012.

forbinder protester og politisk engasjement med sommerklima og lengre dager. De opptil flere monokrome monumentalverkene med politisk bakgrunn og tematikk er allikevel noe fremmede i forhold til utstillingstekstens henvisning til "sol, himmel, vann, sand og fritidsaktiviteter" som essensielle aspekter ved moderne fremstillinger av sommeren. Det mangler likevel ikke verker som gjenspeiler disse stikkordene når man kommer videre inn i utstillingen. Tematisk tunge og visuelt mørke verker balanseres derfor på en interessant måte med badescener og lystige fargepalletter. I enkelte verk, som Denzil Forresters *Stryder* (1985) og Nan Goldins *Jimmy Paulette and Tabboo! In the Bathroom* (1991), viskes grensene mellom mørkt/tungt og lyst/lett videre ut. Her rettes det lys mot problemer som politivold og AIDS-epidemien i en innpakning som alluderer til liv, fest og glede. Denne leken med kontraster gjør kanskje sommerseksjonen til den mest interessante delen av utstillingen, da Yees personlige assosiasjoner og følelser knyttet til disse verkenes sammenheng oppleves nærværende etterhvert som man beveger seg innover.

Christen Sveaas'
Kunststiftelse ©Glenn
Ligon /BONO, Oslo 2025

Installasjonsfoto: Øystein Thorvaldsen /
Henie Onstad Kunstsenter. Fra venstre;
Nan Goldin, *Jimmy Paulette and Tabboo! In
the bathroom*, NYC 1991, 1991. Christen

Sveaas' Kunststiftelse ©Nan Goldin /BONO,
Oslo 2025, Ed Ruscha, Painkillers,
Tranquilizers, Olive, 1969. Christen Sveaas'
Kunststiftelse ©Ed Ruscha/BONO, Oslo
2025 , Wilhelm Sasnal, Bar 2, 2007.
Christen Sveaas' Kunststiftelse ©Wilhelm
Sasnal/BONO, Oslo 2025

Et par av de personlige
assosiasjonene som ligger
bak utstillingens
kuratering, virker noe
fremmed for øyne med
andre erfaringer. Synet av
en sigd i vinterseksjonen,
er et eksempel på et slikt
valg som fikk meg til å
stusse ved første
gjennomgang. Opplevelsen
av de fire årstidene, for
ikke å snakke om
opplevelsen av kunsten
som sies å representere
dem, vil naturligvis variere fra person til person. I denne
utstillingen finnes ikke bare 80 ulike tagninger på
tilværelsen, men også et unikt og personlig kuratorblikk.
Den som forventer en reise gjennom året hvor sesongenes
unike atmosfære stråler umiskjennelig fra hvert eneste
verk, vil nok snart oppleve at både kunstsamlingen og
kurateringen ikke har hatt årstidens umiddelbare
gjenkjennbarhet som mål.

I det jeg trer tilbake ut i vårlandskapet utenfor
kunstsenterets vegger, er det ikke med en følelse av å ha
vært gjennom de fire årstidene slik jeg kjenner dem. Jeg
trer heller ut fra et slags vakuum, hvor jeg har sett året
passere gjennom en annens øyne.

Installasjonsfoto: Øystein
Thorvaldsen / Henie
Onstad Kunstsenter. Front:
Pedro Reyes, Navaja Suiza
VIII (Swiss Army Knife VIII),
2014. Christen Sveaas'
Kunststiftelse ©Pedro
Reyes/BONO, Oslo 2025